

„Субханаллах! Верник није нечист.“

Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је једном Аллахов Посланик, алејхисселама, сreo Ебу Хурејру на једном од мединских путева док је овај био џунуб. Ебу Хурејра се тихо повукао, отишао и окупао се. Аллахов Посланик, алејхисселама, приметио је да га нема. Када му је дошао, упитао га је: „Где си био, Ебу Хурејре?“ Он одговори: „Аллахов Посланиче, сreo си ме док сам био џунуб, па нисам хтео да седим с тобом док се не окупам.“ На то му Посланик рече: „Субханаллах! Верник није нечист.“

[صحيح] [متفق عليه]

Аллахов Посланик, алејхисселама, сreo је Ебу Хурејру, радијаллаху анху, на једном од путева Медине. Ебу Хурејра је у том тренутку био џунуб, па из поштовања према Посланику није желео да седи с њим нити да разговара у таквом стању, мислећи да је нечист. Зато се неприметно удаљио, окупао се, а затим се вратио и сео. Посланик га је тада упитао: „Где си био?“ Ебу Хурејра му је објаснио своју ситуацију — да му је било непријатно да седи с њим док је у стању џунублука. На то се Аллахов Посланик, алејхисселама, зачудио и рекао му: „Верник је чист и не може бити нечист — ни жив ни мртав.“

<https://sunnah.global/hadeeth/sr/show/3076>

